

Decyzja Komisji
z dnia 6 czerwca 1997 r.
**dotycząca wprowadzenia do obrotu genetycznie zmodyfikowanego rzepaku (*Brassica napus* L.
oleifera Metzg. MS1, RF2) na mocy dyrektywy Rady 90/220/EWG**
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(97/393/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych [1], zmienioną dyrektywą Komisji 94/15/WE [2], w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuły 10-18 dyrektywy 90/220/EWG ustanawiają procedury wspólnotowe umożliwiające właściwym władzom Państw Członkowskich udzielenie zgody na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających lub składających się z genetycznie zmodyfikowanych organizmów;

powiadomienie dotyczące wprowadzenia do obrotu takiego produktu zostało przedłożone właściwym władzom Francji w odniesieniu do zamierzonego zastosowania do uprawy i stosowania w środowisku przed i w czasie przetwarzania na niezdolne do życia frakcje;

właściwe władze Francji skierowały następnie dokumentację do Komisji wraz z przychylną opinią;

właściwe władze innych Państw Członkowskich zgłosiły zarzuty w odniesieniu do wspomnianej dokumentacji;

z tego względu zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 90/220/EWG od Komisji wymaga się, aby podjęła decyzję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21 tej dyrektywy;

po zbadaniu każdego z zarzutów w świetle przepisów dyrektywy 90/220/EWG oraz po przeanalizowaniu informacji dostarczonej w dokumentacji Komisja doszła do następujących wniosków:

- w przypadku produktów przeznaczonych do wykorzystania jako żywność dla ludzi lub pasza dla zwierząt ocena ryzyka na mocy dyrektywy 90/220/EWG zajmuje się oceną, czy modyfikacja genetyczna mogłaby mieć wpływ, w postaci jakichkolwiek szkodliwych skutków, na zdrowie ludzi lub środowisko naturalne,

- nie ma podstaw, aby sądzić, że będą istnieć jakiegokolwiek szkodliwe skutki dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego wynikające z wprowadzenia do rzepaku genów kodujących na transferazę acetylu fosfinotrycyny i fosfotransferazę neomycyny II,

- brak jest względów bezpieczeństwa w odniesieniu do etykietowania, które stwierdza, że ten produkt został uzyskany dzięki technice genetycznej modyfikacji,

- etykieta powinna wskazywać, że produkt zwiększył tolerancję na herbicyd glufosynat amonowy;

dopuszczenie chemicznych herbicydów oraz ocena tego, w jaki sposób ich zastosowanie wpływa na zdrowie ludzkie oraz środowisko naturalne, regulowane są dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin [3], ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 96/68/WE [4], a nie dyrektywą 90/220/EWG;

artykuł 11 ust. 6 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 90/220/EWG przewidują dodatkowe środki ochronne, jeżeli nowe informacje w sprawie ryzyka dotyczącego produktu stają się dostępne;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 21 dyrektywy 90/220/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla innego prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności dyrektyw Rady 69/208/EWG [5] i 70/457/EWG [6], oraz z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu właściwe władze Francji udzielają zgody na wprowadzenie do obrotu następujących produktów zgłaszanych w Systemach Genetycznych Roślin (ref. C/F/ 95/05/01/B):

nasion mieszańca rzepaku (*Brassica napus* L. *oleifera* Metzg. MS1, RF2) uzyskanych z krzyżowań przy wykorzystaniu:

a) potomstwa linii męskiej sterylnej rzepaku MS1 (B91-4) kultywar Drakkar zawierającego gen. barnazę z kodowania *Bacillus amyloliquefaciens* na rybonuklazę, gen. bar z kodowania *Streptomyces*

hygroscopicus na transferazę acetylu fosfotrycyny, neo gen. z kodowania Escherichia coli na fosfotransferazę neomycyny II, promotor PSsuAra z Arabidopsis thaliana, promotor PNos z Agrobacterium tumefaciens, promotor PTA29 z Nicotiana tabacum; i

b) potomstwa o przywróconej płodności linii rzepaku RF2 (B94-2) kultywar Drakkar zawierającego gen. barstar z kodowania Bacillus amyloliquefaciens dla inhibitora rybonukleazy gen. bar z kodowania Streptomyces hygroscopicus na transferazę acetylu fosfotrycyny, gen. neo z kodowania Escherichia coli na fosfotransferazę neomycyny II, promotor PSsuAra z Arabidopsis thaliana, promotor PNos z Agrobacterium tumefaciens, promotor PTA29 z Nicotiana tabacum.

2. Zgoda obejmuje jakiegokolwiek potomstwo uzyskane z krzyżowania produktu z tradycyjnie rozmnażanym rzepakiem.

Zgoda obejmuje wprowadzenie do obrotu produktu do zamierzonego zastosowania do uprawy i stosowania w środowisku przed i w trakcie przetwarzania na niezdolne do życia frakcje.

Bez uszczerbku dla etykietowania wymaganego przez prawodawstwo wspólnotowe etykieta każdego opakowania nasion z przeznaczeniem do siewu wskazuje, że produkt wzmacnił tolerancję na herbicyd glufosynat amonowy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 1997 r.

W imieniu Komisji

Ritt Bjerregaard

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15.

[2] Dz.U. L 103 z 22.4.1994, str. 20.

[3] Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1.

[4] Dz.U. L 277 z 30.10.1996, str. 25.

[5] Dz.U. L 169 z 10.7.1969, str. 3.

[6] Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 1.